

Til:

- Helsedirektoratet

Oslo 8. juni 2020
Ref.: 146/20/LJB/ph

Helsetilbud til personer som står i fare for å begå seksuelle overgrep mot barn: "Det finnes hjelp"

Norsk psykologforening takker for muligheten til å komme med innspill til denne høringen.

Vi ønsker å spille inn følgende:

- Vi opplever at mange av rådene som beskrives fremstår som godt forankret i tilgjengelig forskning og internasjonal erfaring på området. Samtidig presiseres det at kunnskapsgrunnlaget for lavterskeltilbud og behandling av voksne som står i fare for skadelig seksuell atferd mot barn er mangelfull. Det bør fremgå tydeligere hvordan forskning og kunnskapsutvikling kan iverksettes (nasjonal kompetansetjeneste eller liknende), slik at de nye tiltakene på sikt kan få tilgang til et oppdatert kunnskapsgrunnlag.
- Begrepet «lavterskeltjeneste» bør erstattes, da det kan skape forvirring om hvorvidt denne tjenesten er organisert i spesialisthelsetjenesten eller på et lavere tjenestenivå (for eksempel kommunalt nivå). Begrepet er beheftet med ulik forståelse og det bør erstattes med et begrep som gir tydeligere assosiasjoner til tjenestens innhold (anonym chat- og telefontjeneste).
- Det bør fremgå tydeligere hvilke faggrupper som skal tilby råd og hjelp via telefon og chat.
- Vi etterspør en tydeligere beskrivelse av hvordan det skal tilrettelegges for samarbeid mellom disse tjenestene og andre relevante tjenester (som for eksempel regionale konsultasjonsteam eller vold- og overgrepsteam).
- Vi ønsker en tydeligere beskrivelse av grensen mellom de ulike stadiene fra anonyme råd/veiledning, ikke anonyme råd/veiledning, triage, utredning osv. Det bør tydeligere fremgå når plikten til å føre pasientjournal og andre rettigheter og plikter som følge av at det ytes helsehjelp inntreffer.
- Et «hybridtilbud» som består av elementer av helsehjelp og råd/veiledning kan være utfordrende i praksis. Deler av det som beskrives avviker fra det tradisjonelle tilbudet i spesialisthelsetjenesten. Det er viktig at de juridiske rammene klart fremgår og at eventuelle grensesnitt belyses og besvares konkret i de faglige rådene.
- Vi ønsker at det tydeligere fremgår hva som kjennetegner og skiller de personene som får innvilget pasientrettigheter og andre personer som står i fare for å begå seksuelle overgrep mot barn. Rettighetsspørsmål og prioritering av pasienter bør avklares og beskrives tydeligere. Det kan by på utfordringer når en pasientgruppe har en annen inngang til spesialisthelsetjenesten enn en rettighetsvurdering. Vi mener det er viktig det ikke skapes uklarheter eller usikkerhet med tanke på status, tilbud og pasient- og brukerretehtigheter.

- Seksuelle overgrep mot barn er omfattet av avvergeplikten i straffeloven og meldeplikt etter barnevernloven. Det kan være vanskelig å trekke opp grensen mellom avvergeplikten, meldeplikten til barnevernet, retten til å gi opplysninger etter helsepersonelloven § 23 første ledd nr 4) (rettsstridsreservasjonen) og taushetsplikten. Rettsreglene på området bør inngå i et eget kapittel om regelverk.
- Det har vært en kraftig økning i bruk av videokonsultasjoner den seneste tiden. Vi savner råd og anbefalinger om bruk av videokonsultasjoner i denne sammenhengen.

Med vennlig hilsen
Norsk psykologforening

Håkon Kongsrud Skard
President